

ਮਾਨਸੀ ਅਤੇ ਝੁੱਧੀ

Anansi and Wisdom

Ghanaian folk tale
Wiehan de Jager
Anu Gill
3
ਪੰਜਾਬੀ / English / en

Global Storybooks

globalstorybooks.net

ਮਾਨਸੀ ਅਤੇ ਝੁੱਧੀ / Anansi and

Wisdom

Ghanaian folk tale
Wiehan de Jager
Anu Gill (pa)

This work is licensed under a Creative Commons
Attribution 3.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਸਲ ਬੀਜਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦੀ, ਕੱਪੜੇ ਬਣਾਨੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦੇ, ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸੰਦ ਬਣਾਉਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦੇ। ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਯਾਮੀ ਕੋਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਘੜੇ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

...

Long long ago people didn't know anything. They didn't know how to plant crops, or how to weave cloth, or how to make iron tools. The god Nyame up in the sky had all the wisdom of the world. He kept it safe in a clay pot.

ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਕੇ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਹਰ ਕੋਈ ਬੁੱਧੀ ਸ਼ੇਅਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੇਤੀ, ਕੱਪੜੇ ਬਣਾਨੇ, ਲੋਹੇ ਦੇ ਸੰਦ ਬਣਾਉਣੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸਿੱਖੇ ਜੋ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

...

It smashed into pieces on the ground. The wisdom was free for everyone to share. And that is how people learned to farm, to weave cloth, to make iron tools, and all the other things that people know how to do.

One day, Nyame decided that he would give the pot of wisdom to Anansi. Every time Anansi looked in the clay pot, he learned something new. It was so exciting!

...

ਸਿੱਖ ਦਿਨ, ਨਯਾਮੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਘੜਾ ਯਾਨਸੀ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਯਾਨਸੀ ਘੜੀ ਦੇ ਘੜੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ, ਉਹ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਸਿੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਕਾਰੀ ਸੀ।

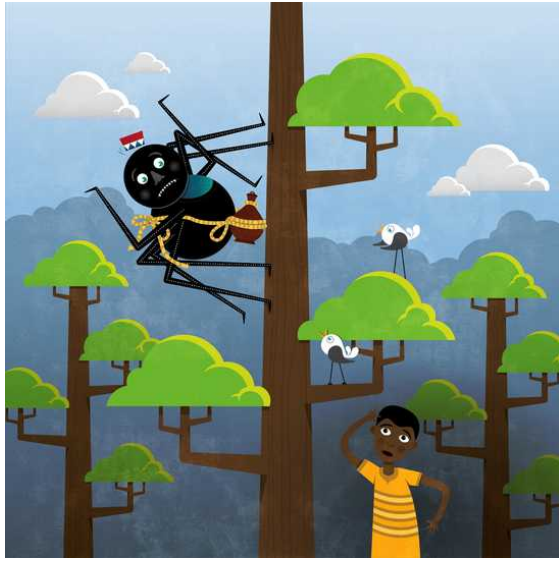

In no time he reached the top of the tree. But then he stopped and thought, "I'm supposed to be the one with all the wisdom, and here my son was cleverer than me!" Anansi was so angry about this that he threw the clay pot down out of the tree.

...

ਜਲਦੀ ਹੀ, ਉਹ ਰੁੱਖ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਪਰ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਖੂਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਖੂਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਖੂਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਖੂਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੂਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦਾ ਸੀ।" ਯਾਨਸੀ ਇੰਨਾ ਚੋੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰੁੱਖ ਦੇ ਘੜੇ ਨੂੰ ਥੱਕੇ ਦੇ ਥਾਵਰ ਥੱਕੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਲਾਲਚੀ ਅਨਾਨਸੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, “ਮੈਂ ਘੜੇ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਫੇਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ!” ਉਸਨੇ ਲੰਬਾ ਧਾਗਾ ਬੁਣਿਆ, ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਘੜੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। ਉਹ ਰੁੱਖ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਾ। ਪਰ ਰੁੱਖ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਘੜਾ ਉਸਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਜੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

...

Greedy Anansi thought, “I’ll keep the pot safe at the top of a tall tree. Then I can have it all to myself!” He spun a long thread, wound it round the clay pot, and tied it to his stomach. He began to climb the tree. But it was hard climbing the tree with the pot bumping him in the knees all the time.

ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਨਾਨਸੀ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਪੁੱਤਰ ਰੁੱਖ ਦੇ ਥੱਲੇ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਘੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?” ਅਨਾਨਸੀ ਨੇ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਘੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਸੌਖਾ ਸੀ।

...

All the time Anansi’s young son had been standing at the bottom of the tree watching. He said, “Wouldn’t it be easier to climb if you tied the pot to your back instead?” Anansi tried tying the clay pot full of wisdom to his back, and it really was a lot easier.